Środa 21. Lutego 1872. Rok 62.

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

„Dodatek miesięczny“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo, dla cało i półrocznych przedpłacicieli za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ całorocznie 3 złr. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracyi.

Z polecenia Jego Excellencyi c. k. Namiestnika hr. Agenora Gołuchowskiego, wydany został staraniem Redakcyi a nakładem Administracyi „Gazety Lwowskiej“ zupełny

Kodex dyplomatyczny miasta Wieliczki

(oprócz rejestrów i podobizn 170 str. in folio)

z polskiemi przekładami dokumentów spisanych w języku łacińskim, i 25 podobiznami dyplomów najdawniejszych.

Takowy nabyć można w Administracyi „Gazety Lwowskiej“ po cenie 4 zł. w. a. za okaz broszurowany.

(z przesyłką pocztową franko: 4 zł. 45 c. w. a.)

Cena księgarska: 5 zł. 25 c., główny skład w księgarni pp. Gubrynowicza i Schmidta we Lwowie, plac śgo Ducha.

Część urzędowa.

J. Ex. pan minister spraw wewnętrznych mianował komisarza powiatowego Aurelego Kövessa radcą popolicyjnym przy lwowskiej dyrekcyi policyi.

J. Ex. pan minister sprawiedliwości przeniósł na własne żądanie radcę sądu krajowego Karola Kulikowskiego w Tarnowie w tym samym charakterze do sądu krajowego w Krakowie.

Od dnia 8. do 16. lutego b. r. nie pojawiła się cholera w kraju w żadnej nowej miejscowości, nie wygasła jednak także w żadnej z wymienionych w ostatniem ogłoszeniu, 3 miejscowości, w których w ostatnim tygodniu do pozostałych 17 chorych przybyło 35, z tych zaś wyzdrowiało 24, umarło 10, a 18 pozostało w leczeniu.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 19. lutego 1872.

Gmina w Chojniku w starostwie tarnowskiem położona postanowiła założyć u siebie szkołę trywialną i w tym celu zobowiązała się aktem fundacyjnym:

1. Postawić budynek szkolny wraz z pomieszkaniem dla nauczyciela i utrzymywać go w dobrym stanie.

2. Posprawiać potrzebne do szkoły urządzenia i utrzymywać je w dobrym stanie.

3. Wypłacać każdoczesnemu nauczycielowi rocznie w ratach kwartalnych z dołu 200 złr. a. w. oraz własnym kosztem utrzymywać stróża do usługi szkolnej.

4. Dostawiać rocznie na opał szkoły 8 sągów drzewa miękkiego.

5. Wypłacać na pomniejsze szkolne wydatki rocznie 6 złr. w. a. Do powyższej dotacyi zobowiązał się W. Dr. Gustaw Piotrowski w celu ulżenia gminie w ponoszeniu wydatków szkolnych jako właściciel obszaru dworskiego deklaracyą z dnia 15 listopada 1871 wypłacić w gotówce 100 złr. na koszta wybudowania szkoły, jako też odstąpił grunt dworski zapisany pod l. kat. 1229, 1409, 1410, 1630, 1228 i 1417 w objętości 2 morgów 1421 kwadr. sążni na założenie szkółki owocowej i użytek nauczyciela.

Prawo prezentowania nauczyciela zastrzegła sobie gmina wspólnie z właścicielem obszaru dworskiego.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu oświaty ludowej podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 25. stycznia 1872.

Gmina Szczepanowice z Jodłówką w starostwie tarnowskiem położona postanowiła założyć w Szczepanowicach szkołę trywialną i w tym celu zobowiązała się aktem fundacyjnym:

1. Postawić budynek szkolny wraz z pomieszkaniem dla nauczyciela i utrzymywać go w dobrym stanie tudzież dać grunt na ogród przy szkole obszaru jednego morga.

2. Posprawiać potrzebne do szkoły urządzenia, i utrzymywać je w dobrym stanie.

3. Wypłacać każdoczesnemu nauczycielowi w ratach kwartalnych z dołu 200 złr. w. a. oraz własnym kosztem utrzymywać stróża do usługi szkolnej w tym celu wypłacać nauczycielowi rocznie 12 złr. w. a. w ratach kwartalnych z dołu.

4. Dostawiać rocznie na opał dla szkoły sześć sągów drzewa w połowie twardego w połowie miękkiego.

5. Wypłacać na pomniejsze szkolne wydatki rocznie 5 złr. w. a. również na premia dla dzieci rocznie 5 złr. w. a.

Do powyższej dotacyi zobowiązali się spadkobiercy W. Christyana Diemont Znidszalkwayk właściciele dóbr Szczepanowice deklaracyą z dnia 13. stycznia 1872 w celu ulżenia gminie w ponoszeniu wydatków przy budowie szkoły wypłacić gminie raz na zawsze kwotę 400 złr. w. a. zaś, Abraham Leib Buttermann właściciel drugiej części dóbr Szczepanowice zobowiązał się deklaracyą z dnia 13. stycznia 1872 darować gminie na postawienie budynku szkolnego, i założenie przy nim ogrodu grunt z obszaru dworskiego zapisany pod l. kat. 1420 w objętości jednego morga.

Prawo prezentowania nauczyciela, zastrzegła sobie gmina wspólnie z sukcesorami Christyna Diemont Znidschalkwayk i każdoczesnym plebanem w Jodłówcy.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu oświaty ludowej podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 31. stycznia 1872.

Część nieurzędowa.

Kraków. „Czas“ donosi: Wczoraj dnia 18. b. m. powróciła deputacya, która w imieniu Towarzystwa naukowego złożyła Najjaśn. Panu adres dziękczynny za zatwierdzenie statutu akademii, rozciągnięcie nad nią życzliwej opieki i zasilenie jej prywatnym swym darem. Do deputacyi należeli: Prezes Towarzystwa prof. Majer, tudzież dwóch przewodniczących oddziałowych: prof. Skobel i książę Jerzy Lubomirski, a w miejsce trzeciego chorobą wstrzymanego prof. Kremera, jego zastępca w oddziale prof. Dunajewski.

Adres brzmiał jak następuje:

„Najjaśniejszy Panie!

„Gdy niespełna przed rokiem powziął kraj wiadomość, iż wolą jest Waszej Ces. Mości, ażeby w Krakowie założoną była akademia umiejętności, powszechne objawy wdzięczności wymownem były świadectwem, jak wysokie znaczenie przywiązywał on do tego zamiaru.

„Dziś zamiar staje się czynem; — nie tylko projektowi statutu przedstawionego Ci Najjaśn. Panie! u dzieliłeś raczyłeś najwyższe Twoje zatwierdzenie; nie tylko nowo powstający zakład uszczęśliwiasz wyznaczeniem dla niego protektora w dostojnej osobie własnego brata z życzliwości dla naszego kraju powszechnie znanego; ale w nieocenionej dobroci i życzliwości Twojej dla tej nowej instytucyi skrzepiasz ją jeszcze hojną prywatną ofiarą.

„Jeden to dowód więcej, jak słusznie w Tobie jedynie Najjaśn Panie! kraj nasz upatruje swego opiekuna; jak dalece w Tobie pokładając nadzieję, zawsze pewnym być może spełnienia swych sprawiedliwych życzeń.

„Dzieje naszego kraju zapiszą w wdzięcznem uznaniu Imię Twoje Najjaśn. Panie, który zakładając w Krakowie akademię umiejętności dopełniasz świetnie dzieła pierwszego na wschodzie i północy Europy założyciela uniwersytetu, Wielkiego króla Kazimierza.

„My zaś, którym aktem Twej łaski otwierasz pole skuteczniejszej pracy i szerszej zasługi w dziedzinie nauki; których uznaniem Twojem uszczęśliwiasz, zaufaniem zaszczycasz a darem zasilasz; my wdzięczności naszej godniej wyrazić nie zdołamy, jak błagając Boga, by zsyłał hojne błogosławieństwa na Ciebie Najjaśn. Panie! Najmiłościwszy Cesarzu i Królu!“

Według otrzymanej przez nas wiadomości, przyjęcie deputacyi przez Najjaśn. Pana było bardzo uprzejme i łaskawe. Przyjmując odczytany sobie adres oświadczył Cesarz, że bardzo cieszy się z tego, iż miał sposobność poparcia i podniesienia polskiej naukowości i że wznoszącą się instytucyę mógł zaopatrzyć protektorem w osobie swego szczególniej dla Galicyi życzliwego brata; objawił następnie uznanie gotowości, z jaką Towarzystwo naukowe odpowiedziało zamiarowi przeobrażenia go na akademię, niemniej zasługi tych wszystkich, którzy dotąd w tej mierze czynną przykładali rękę; w końcu wyraziwszy się chlubnie o praktyczności projektowanego statutu, objawił przekonanie że dar, który uczynił dla akademii, będzie zapewne przykładem, za którym pójdą w kraju ofiary na rzecz tej instytucyi, jakiej dotąd jeszcze nie posiadał.

Berlin. Do rozpraw nad ustawą o nadzorze szkolnym nie przyjdzie prawdopodobnie w Izbie panów przed połową przyszłego miesiąca. Teraz nie będzie zapewnie dosyć długo wcale posiedzeń w Izbie panów.

Wedle „Deutsche-Reichs-Correspondenz dep. Dr. Becker z Dortmund przejdzie, jak się zdaje, nie długo z Izby deputowanych do Izby panów. Minister spraw wewnętrznych wezwał albowiem miasto Dortmund, ażeby przystąpiło do wyboru swego reprezentanta w Izbie panów a reprezentacya gminna ma zamiar wybrać na tego reprezentanta swego burmistrza Beckera. Z tego można wnosić, że i inne miasta, które jeszcze nie mają swych reprezentantów w Izbie panów ze względu na przyszłe rozprawy o nadzorne szkolnym wezwane zostaną do wykonania niezwłocznie prawa delegowania swego reprezentanta do Izby panów, przez coby się żywioł liberalny w tej Izbie znacznie powiększył. Wzmiankowane bowiem pismo dodaje: Niech uparci panowie mają się na ostrożności. Zawisło bowiem coś w powietrzu nad ich głowami, co wnet i niespodzianie na nich spaść może. Jeżeli bowiem dobrze jesteśmy poinformowani, to odrzucenie projektu o nadzorze szkolnym przez Izbę deputowanych byłoby pociągnęło za sobą rozwiązanie Izby. Niech Izba panów nie sądzi, że prezes ministerstwa złoży swą tekę, jeżeli ona projekt odrzuci, który całą siłą popierał. Zupełnie inaczej rzeczy się mają. Zwrócono by broń w inną stronę.

Przy końcowych obradach nad ustawą o nadzorze szkolnym w Izbie deputowanych był stosunek głosujących w rozmaitych stronnictwach następujący: z konserwatywnych głosowało za ustawą 24 a 70 przeciw, nieobecnych 14; z pomiędzy stronnictwa zachowawczo-liberalnego było 27 za ustawą, 7 przeciw a nieobecnych 8; z centrum głosowało przeciw ustawie 54, nie było obecnych 2; z stronnictwa narodowo-liberalnego głosowało za ustawą 102, nieobecnych 15; z postępowców za ustawą 40, nieobecnych 8; z centrum liberalnego za ustawą 7.

— Półurzędowa gazeta „Nordd. Allg. Zeitung“ ogłosiła świeżo list kardynała Antonellego do biskupa Strasburskiego, w którym fakt wypowiedzenia przez stolicę Apostolską konkordatu co do Alzacyi najwyraźniej jest stwierdzony. Kardynał pisze:

Najoświeceńszy i Najczcigodniejszy Panie.

W odpowiedzi na list Waszej Łaskawości z dnia 28. listopada do Ojca Świętego wystosowany pospieszam oznajmić Mu, że dla rozwiązania sporów, jakie wynikły z okazyi mianowania proboszczów kantonowych nie zda się stosownem obstawać przy względach w liście rzeczonym wyłuszczonych, a to z tej racyi, że konkordat z roku 1801 przestał tam być prawomocnym od chwili, w której Alzacya częścią państwa niemieckiego została. Upewniając przy tem Waszą Łaskawość, iż Stolica Święta nie omieszka w sposobnej porze zająć się właściwem porozumieniem co do tego przedmiotu z rządem Prus, mam sobie za przyjemność powtórzyć oświadczenia szczególnego mego poważania.

Waszej Pasterskiej Łaskawości
powolny sekretarz stanu
(podp.) Antonelli.

Londyn. Czytamy w „Köln Ztg.“:

„Musimy najmniej tydzień czekać na odpowiedź prezydenta Stanów Zjednoczonych na notę lorda Granvilla. Nie ulega wątpliwości że rząd amerykański będzie obstawał przy wynagrodzeniu pośrednich strat i szkód. Tymczasem zdaje się iż wynaleziono projekt pośredniczący między zapatrywaniami obu rządów w kwestyi Alabamy. Korespondent bowiem dziennika „Daily News“ donosi z Nowego Yorku, że Stany Zjednoczone oddadzą ten spór do rozstrzygnięcia sądowi rozjemczemu i zgodzą

się na jego wyrok; jeżeli by zaś o pretensyę co do wynagrodzenia pośrednich strat i szkód miało się rozbić przyjście do skutku sądu rozjemczego, natenczas rząd Stanów Zjednoczonych odstąpi od tej pretensyi. Dzienniki angielskie i amerykańskie nie miały jeszcze czasu wypowiedzieć swego zadania w tej mierze; lecz będą musiały przyznać, że Ameryka zrobiła wielkie ustępstwo z swej strony, chcąc tym sposobem do ostatecznego za łatwienia sporu doprowadzić. Nowy ten projekt załagodzenia sporu zamyśla rząd amerykański oprzeć na art. 10 traktatu washingtońskiego, który stanowi, że ma być ustanowioną komisya szacunkowa (Board of Assessors) na wypadek, jeżeli by rozjemczy sąd genewski uznał Anglię winną, niedopełnienia obowiązków — która to komisya miałaby szczegółowo rozebrać wszystkie pretensye Stanów Zjednoczonych i oznaczyć szczegółowo sumę ciężącej na Anglii jako wynagrodzenie strat i szkód. Anglia zatem musi opuścić zajęte przez się stanowisko, i powinna przynajmniej na to się zgodzić, ażeby sąd rozjemczy mógł wydać swój wyrok co do kosztów bezpośrednich. Ciekawem jest, jak publiczność angielska przyjmie nowy ten projekt rządu amerykańskiego. Do niedawna obradowała w Washingtonie komisya amerykańsko-angielska nad wynagrodzeniem szkód powstałych podczas wojny amerykańskiej a nie należących do kwestyi Alabamy; obecnie odroczyła ta komisya swoje posiedzenia do 20. marca; a w tem właśnie odroczeniu upatrują niektórzy wielkie niebezpieczeństwo, grożące traktatowi washingtońskiemu."

Paryż. Zajmują się chwilowo w byłej stolicy Francyi manifestem prawicy, mającym być przedstawionym hr. Chambord, którego przybycia oczekują w Bruges albo w Malins w Belgii. Jak to łatwo można było przewidzieć, skrajna prawica odrzuciła go, ale to bynajmniej nie ostudziło gorliwości fuzyonistów. Wieczorem 14go b. m. odbyto na nowo zebranie u Rochefoucauld-Bisaccia, ale centrum prawe nowemu wnioskowi nie więcej będzie sprzyjało, jak skrajna prawica; zdecyduje ona się prędzej na kombinacyę podtrzymywania Thiersa pod warunkiem, żeby oznaczył za swego następcę ks. Aumale. Z drugiej strony lewe centrum agituje ciągle na rzecz prezydentury dożywotniej i zapewniają, że miała miejsce rozmowa w tym przedmiocie pomiędzy Thiersem z jednej strony a Malleville i Cochery z drugiej. Thiers, mówią, nie był przeciwny tej myśli. Lecz powszechnie sądzą, że te zamiary i przedsięwzięcia nie dojrzeją nawet o tyle, ażeby je wzięto pod rozwagę w biurach zgromadzenia narodowego. Faktem jest, że stronnictwo konserwatywne traci coraz więcej ziemi pod nogami, jak tego dowodem są ostatnie wybory, i że jego rzucania się na wszystkie strony są tylko początkiem jego agonii jako reprezentacyi legalnej kraju.

Śmierć Conti otwiera nowy wakans reprezentacyi jednego obwodu wyborczego Korsyki. Ponieważ kandydatury urzędowe dotąd się praktykują w tej dziedzinie bonapartyzmu, przeto wyczekują hasła z Chislehurst w celu oznaczenia następcy po zmarłym deputowanym. Niektóre pogłoski wymieniają p. Abatucci, który ustąpił miejsca p. Rouher i który zasługuje na wynagrodzenie od swego naczelnika, albo Pietri, byłego prefekta policyi. Ale wedle innych pogłosek Cezar na wygnaniu nie myśląc dodawać swemu podchorążemu świeżo wybranemu zastępców niemych, którzyby się zadowolnili głosowaniem bez wywierania najmniejszego wpływu na reprezentacyę, ma zamiar postawić kandydaturę Klemensa Duvernois, albo Forcade la Roquette.

Mieszkanie Conte'go zostało przez rząd opieczętowane. Zdaje się, że sądzą, iż on był w posiadaniu papierów państwowych. Pisma bonapartystowskie mocno się o to gniewają. Bonapartyści zamierzają teraz szerzyć swą agitacyę i zdobywać sobie zwolenników po wsiach. W skutek tego wydają p. t. „Niedziela", pismo tygodniowe.

O staraniach o porozumienie pomiędzy prawem a lewem centrum donoszą, że motorami tego ruchu są Jaubert ze strony centrum prawego a Kazimierz Perier, były minister, ze strony lewego centrum. Idzie tu, jak w projekcie Picarda, o zaprowadzenie izby pierwszej i uznanie formy republikańskiej. Zgromadzenie narodowe ma co rok o jedną trzecią część być odnowione a powszechne głosowanie doznałoby małych ograniczeń.

Wedle „Patrie" zgodzono się w nowo zawartym traktacie pocztowym pomiędzy Francyą i Niemcami pomiędzy innemi na punkta następujące: Porto od pojedynczego frankowanego listu będzie wynosiło 40 cent. albo 3 sgr., od niefrankowanego 60 cent. albo 5 sgr. Za list pojedynczy uważa się taki, który waży 10 gramów. Od druków, gazet itd. ważących aż do 50 gramów będzie się płaciło 10 cent. czyli trzy czwarte srebrnika.

— Dzienniki paryskie donoszą, że jenerał Trochu nie odstąpił od procesu wytoczonego dawniej dziennikowi „Figaro". Ostateczna rozprawa ma się odbyć w tych dniach przed sądem poprawczym. Zastępcą jenerała Trochu w tym procesie jest adwokat Allou, obrońcą Figara jest adwokat Lachaud. Inkryminowane artykuły podpisane przez Minosa, są pióra Augusta Vitu, byłego naczelnego redaktora dziennika „Peuple français".

„Gaulois" donosi: „Prefekt Paryża Leon Say, uczynił dalsze pozostanie na swej dotychczasowej posadzie zależnem od następujących koncesyi: zupełna wolność w kwestyach ekonomicznych; zwrot 200 milionów franków, które Paryż zapłacił Niemcom jako kontrybucyę wojenną."

Dnia 16. b m. odbył się w kościele św. Augustyna pogrzeb deputowanego Conti byłego szefa gabinetu cesarskiego. Na pogrzebie obecni byli obok deputacyi zgromadzenia narodowego licznie zgromadzeni Bonapartyści i tłum ludzi ciekawych, dla których podobne obchody są tylko ciekawym widowiskiem. Z Bonapartystów znajdowali się na pogrzebie: dawni ministrowie Napoleona III. Rouher, markiz de Lavalette, de Forcade, Pinard, książe Gramont, Maurycy Richard, Klemens Duvernois i Magne, dalej książe Cambairés, Saint Paul, Rouland, de Laguerômiére, Amel, markiz de Talhouet, de Saccy, de Chasseloup-Laubat, Benedetti, Latour Dumolin, admirał de la Ronciére le Noury, Fremy, Abbatucci, marszałek Le Boeuf, bracia Cassagnac, książe Moculy, dość znaczna liczba oficerów w uniformach a pomiędzy nimi marszałek Vaillant, jenerałowie Fleury, Castelnau, de la Rue i Ambert, admirałowie Rogault de Genouilly i Chabannes de la Palisse, w końcu dość znaczna liczba gwardzistów paryskich i innych przyjaciół dawniejszego rządu. Kościół był przepełniony. Spodziewano się że nastąpi demonstracya przyjaźna Rouherowi, co też się istotnie stało. Gdy bowiem po skończonem nabożeństwie pojawił się Rouher w progu kościoła ozwały się z różnych stron głosy: Niech żyje Rouher! Niech żyje cesarz! Nie brakło także i kontrademonstracyi. Jakiś człowiek przystąpił do Rouhera i zawołał: Precz z Rouherem! Policya aresztowała natychmiast tego człowieka. Gwardya republikańska otoczyła Rouhera i odprowadziła go do powozu. Zwłoki Contiego pozostały w kościele, zkąd odwiezione zostaną na wyspę Korsykę.

Rzym. Dziennik rzymski „Riforma" ostro napada na Thiersa za ciągłe zwłoki w wysłaniu posła do rządu włoskiego i między innemi tak mówi:

„Gdyby to było wyjątkowem zajściem w stosunkach Francyi z Włochami, moglibyśmy uniewinnić rząd Thiersa i czekać; ale wypadek z Goulardem przyłącza się do szeregu innych podobnych wypadków, które razem wzięte dokładnie odźwierciadlają postawę polityczną od dwóch lat już trwającą. Od nominacyi Choiseul, rzeczpospolita francuska nie chciała wyznaczyć reprezentanta przy królu włoskim; gdy współcześnie z rozmyślnym przepychem utrzymuje ambasadora przy papieżu. Wprawdzie Thiers starał się wytłumaczyć, że w takiem postępowaniu nie ma nic nieprzyjaźnego i nasi ministrowie mieli tyle rozumu, że pozornie wierzyli jego słowom; postępowanie Francyi ma jednak widocznie na celu nie uznawać nowego porządku rzeczy we Włoszech. Po rzeczypospolitej we Francyi nieochybnie nastanie monarchia; ta zaś potrzebować będzie pomocy duchowieństwa, które teraz nie chce przesądzać swoich tajemnych celów. W roku 1849 wyprawa do Rzymu poprzedziła zamach stanu; w r. 1872 monarchia wymagać będzie podobnegoż czynu. Wszystko objaśnia nam politykę naszych sąsiadów, i z góry widzimy jej następstwa; nie jesteśmy jednak z tego powodu niespokojni, ani kraju niepokoić nie myślimy. Wyprawa zbrojna francuska do Włoch jest nieprawdopodobną, a choćby była możliwą, jeszczebyśmy się jej nie bali. Od roku 1849 do 1872 położenie dwóch krajów znacznie się zmieniło; dzisiejsze Włochy nie są Włochami z przed lat 23, ani Francya z przed lat 23 nie doznała klęsk i upokorzeń roku 1870 i 1871. W interesie Francyi samej życzymy, aby żyła w przyjaźni z Włochami i starała się umocnić u siebie rzeczpospolitę. Francya po przywróceniu monarchii nie będzie mogła spokojną pozostać i ponowią się w niej czasy rewolucyi i zamachów stanu. Odstręczając Włochy, Francya oddala od siebie jedyny naród stałego lądu, na którego pomoc i sympatye liczyć mogła."

— Do „Köln. Ztg." piszą z Rzymu pod dniem 11. lutego:

„Przedwczoraj przyjmował papież księży miejskich, którym chciał oświadczyć swe życzenia co do kazań wielkopostnych: wezwał ich ażeby w kazaniach powstawali przeciw szerzącej się niewierze i nie ustawali w swych usiłowaniach. Po audyencyi wyszedł ojciec św. do ogrodu watykańskiego, a o drugiej godzinie powrócił z przechadzki na obiad. Je on sam obiad w małym pokoju, przylegającym z jednej strony do biblioteki watykańskiej, a z drugiej do sali audyencyonalnej. Potrawy są bardzo skromne: zupa, sztuka mięsa lub pieczeń zwykle z kartoflami i legumina; po obiedzie pije lampkę wina i to mu wystarcza. Jest on najwstrzemięźliwszy ze wszystkich, którzy w Watykanie mieszkają. Lekarze doradzają ojcu św. przechadzki, dlatego wychodzi on dwa razy dziennie na świeże powietrze. Przed zachodem słońca powraca do domu na modlitwę."

Kronika.

(Dyrekcyę teatru polskiego) we Lwowie udzieliła rada administracyjna fundacyi Skarbkowskiej spółce założycieli akcyjnego towarzystwa przyjaciół sceny narodowej.

(Wykaz ukaranych fiakrów i dorożkarzy we Lwowie.) Ces. król. Dyrekcya policyi ukarała jako sąd i w własnem zakresie działania w pierwszej połowie bm.: dorożkarzy l. 6, 35, 80 i 173 za przekroczenie taksy; dorożkarzy l. 52, 58,92, 131, 153 i 173 za odmówienie jazdy; fiakrów l. 21, 25, 32, 33 i 46 i dorożkarzy l. 84, 186, 202, 203 i 215 za pozostawienie koni z powozem bez dozoru; fiakrów l. 25, 45, 50 i dorożkarzy l. 10, 30, 35, 53, 56, 91, 106, 107, 122, 153, 160 za nieostrożną jazdę; fiakra l. 23 i dorożkarzy l 7, 26, 105, 180, 185, 193, 196, 198, 212, 229, 235 i 239 za nieposiadanie taksy przy sobie; dorożkarzy l. 4, 6, 55, 80, 108, 173, 183, 192 za niezachowanie stanowiska wyznaczonego; fiakra l. 50 i dorożkarzy l. 6, 9, 17, 40, 80, 84, 138, 141, 147, 173, 174, 192, 229 za nieporządek jazdy; fiakra l. 44 i dorożkarzy l. 52, 173, 203 i 236 za burdę uliczną: omnibus l. 1 za dręczenie koni; dorożkazy l. 83, 112 i 125 za utrzymywanie w ruchu dorożek w złym stanie; dorożkarzy l. 80 i 122 za nieprzyzwoite zachowanie się w urzędzie; dorożkarzy l. 52, 131 i 173 za zelżenie gościa.

Sądowi oddano celem ukarania dorożkarza l. 180 za złośliwe uszkodzenie cudzej własności.

(Rabunek.) W Burakówce pomiędzy Podhajcami a Sosnowem kilku włościan zrabowało szynkarza, przyczem szynkarz i jego żona ciężko pokaleczeni zostali. Sprawców aresztowano.

(Wiadomości dyecezyalne). Dnia 13. lutego 1872 umarł w Pilźnie powiatu tegoż imienia dyecezyi tarnowskiej, pleban obrz. łać. ks. Ferdynand Celarski, kanonik honorowy tarnowski, dziekan i nadzorca szkół ludowych, komisarz biskupi w sprawach małżeńskich i wicemarszałek Rady powiatowej pilźnieńskiej przeżywszy lat 64 z tych w stanie duchownym 41.

Do parafii tego probostwa należy w 10 miejscowościach i promieniu $^3/_4$ mili, 4787 dusz, a obowiązki duszpasterskie pełni pleban z dwoma wikarymi.

Kolatorką jest p. Wiktorya Komarnicka.

Do uposażenia tego probostwa należy 154 morgów ról, 7 morgów 762□⁰ łąk w dobrej glebie, 27000 zł. m. k. 5% kapitałów w obligach indemnizacyjnych i rządowych, 1260 zł. m. k. 5% kapitałów hipotekowanych na dobrach i niektóre inne drobniejsze dochody.

Czysty zaś dochód roczny obliczony jest na 2000 zł, w. a. i pokrywa kongruę plebana, płacę obydwóch wikarych tudzież podatki plebańskie z dodatkami.

Z majątku kościelnego wpływa, prócz tego na potrzeby kościelne, przeważnie z odsetek obligacyi i kapitałów, rocznie 307 zł. w. a.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu styczniu 1872.

Następujących artykułów:	Chodorów zr.	c.	Bóbrka zr.	c.	Komarno zr.	c.	Rudki zr.	c.	Przeciętnie zr.	c.
					walutą austryacką					
Mec pszenicy	5	20	5	—	4	83	5	—	4	78
„ żyta	3	50	4	—	3	75	4	—	3	54
„ jęczmienia	2	75	2	75	2	70	2	80	2	76
„ owsa	1	50	1	50	1	54	1	80	1	60
„ grochu	3	75	3	50	4	—	5	—	2	75
„ hreczki	3	—	3	50	3	92	3	50	2	77
„ kukurudzy	3	50	4	50	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	1	20	2	—	1	80	—	—	1	34
Cetnar siana	—	90	1	80	1	20	1	—	1	20
Sąg drzewa twardego	10	—	10	—	11	—	10	—	6	66
„ miękkiego	8	40	8	—	8	—	7	—	4	16
Funt mięsa wołowego	—	18	—	18	—	15	—	16	—	14
Miara wina		—	—	—	—	—	—	60	—	45
„ piwa	—	—	—	20	—	20	—	20	—	12
Robotnik z wiktem		—		—	—	20	—	—	—	28
„ bez wiktu		—	—	40	—	30		45		43

OSTATNIA POCZTA.

Telegramy „Czasu".

Wiedeń, 20. lutego. Na dzisiejszem posiedzeniu Rady państwa rząd przedłożył żądanie kredytu 5 milionów zł. na dodatek drożyzny do płac urzędników w r. 1872. Komisya ministeryalna, która się zbierze, wypracuje projekt stałych płac urzędniczych. Dalej przystąpiła izba do drugiego czytania ustawy o wyborach z konieczności Knobloch przemawia za projektem rządowym; Grocholski w imieniu Polaków oświadcza, iż głosować będą przeciw projektowi ustawy, uważając takową za naruszenie praw sejmu. Mende zbija to oświadczenie. Rozprawy toczą się dalej.

Wiedeń, 20. lutego. W dalszym ciągu obrad Rady państwa Greuter oświadcza, wskazując na dyplom

październikowy, iż głosować będzie przeciw ustawie. Menger odpiera i naznacza stanowisko swoje, z jakiego głosować będzie za ustawą. Poklukar oświadcza imieniem Słoweńców, iż z powodu kompetencyi oraz z pobudek politycznych głosować będzie przeciw ustawie. Tomaszczuk wnosi poprawkę dodatkową, że mandat wyboru bezpośredniego ustaje, skoro tylko sejm do nowego wyboru przystępuje. Po odparciu przez sprawozdawcę przeciwników, minister spraw wewnętrznych oświadcza, iż rząd przyjmuje zastosowanie paragrafu konstytucyi o wyborach bezpośrednich w duchu wniesionego sprawozdania wydziału; rząd przytem szczerze usiłować będzie, skoro tylko będzie miał nadzieję pomyślnego skutku w Radzie państwa, a chwila taka nie jest odległą, wnieść projekt reformy wyborczej.

Na wniosek Grocholskiego przystąpiono do imiennego głosowania i uchwalono 104 głosami przeciw 59, a zatem większością dwóch trzecich, projekt ustawy. Południowce i Dalmatyńcy głosowali za ustawą. Poprawka Tomaszczuka została odrzuconą; poczem całą ustawę przyjęła Izba w trzeciem czytaniu.

Tryest, 19. lutego. Eskadra austryacka pod wodzą admirała Pokornego odpłynęła wczoraj z Gravosy do Syry.

Paryż 20. lutego. Lewy środek wyznaczył komisyę z trzech członków złożoną: Rivet, Ricard i Malleville, która ma się porozumieć z innemi frakcyami zgromadzenia narodowego pod względem wniosku o ustalenie rzeczypospolitej konserwatywnej, na systemie parlamentarnym opartej. W kołach prawicy Izby zapewniają, że nie myślą naruszać dzisiejszego stanu tymczasowości.

Londyn 19. lutego. Przedłożony parlamentowi budżet wojny wykazuje ogólny preliminarz potrzeb 14,824.500 funtów sterling., a zmiejszenie wydatków o 1,027.200 złr. Rzeczywisty stan armii byłby zmniejszonym o 1.398 ludzi.

Nowy Jork 19. lutego. Dzienniki naganiają, że rząd podczas wojny francusko-niemieckiej pozwalał na sprzedaż broni dla Francyi.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 20 lutego 1872.

Hotel Żorza: Pp. Hr. Dzieduszycki S., z Gwoździca. — Möser F., c. k. podpułk., z Drohowyża. — Wiśniewski T., z Krystynopola.

Hotel europejski: Pp. Bromirski L., z Faszczówki — Korzelnicki S., z Bereźnicy. — Szumanczewski L., z Czulic.

Hotel angielski: Pp. Kiełczewski W., z Wiszniowic. — Udrycki A., z Mosta.

Zajazd Kryniekich: P. Starzewski K., z Chlibowic.

Hotel krakowski: Pp. Selinger K., c. k. major, ze Strzelisk — Glixelli T., z Chodorkowic.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 20 lutego 1872.

Pp. Merey M., c. k. generał, do Tarnopola. — Dr. Frores H., adw., do Wiednia. — Agopsowicz J., do Kułaczkowic. — Gafenko M., do Wiednia — Górski M., do Kaszyc. — Krajewski A., do Dubia. — Kopystyński S., do Raytarowic. — Roma E., do Multan. — Rokoszowski M., do Bereźnicy. — Wiwien J., do Poznanki. — Zaklika K., do Hawłowic.

TEATR

Dziś (przedstaw. polskie). Na dochód Adolfa Linkowskiego: **„Rewizor z Petersburga, czyli podróż bez pieniędzy“** Komedya w 5 aktach z rosyjskiego N. Gogola, tłómaczył Jan Chełmikowski.

Jutro (przedstaw. niem.) Na dochód śpiewaczki Albertyny Habrich: **„Terno Secco 24 53 70“** Krotochwila ze śpiewami i tańcami w 4 oddziałach oryginalnie napisana przez Emeryka Bokowics Muzyka kapelmistrza F. Rotha.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa	o g.	8 „ 7	wieczór.
„ „ „	o „	3 „ 30	rano.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec	o „	8 „ 32	rano.
„ „ „	o „	12 „ 20	w nocy
„ „ do Brod. i Złoc.	o „	8 „ 52	rano
„ „ „	o „	11 „ 50	wieczó.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa	o g.	7 m. 37	rano.
„ „ „	o „	11 „ —	wieczór
„ z Czerniowiec „	o „	7 „ —	wieczór.
„ „ „	o „	2 „ 30	w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „	o „	7 „ 24	wieczór.
„ „ „	o „	2 „ 50	w nocy

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa	o g.	9 m. 11	rano.
„ „ „ „	o „	12 „ 12	wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz.	o „	6 „ 53	wieczór.
„ „ „ „	o „	2 „ 19	w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu lutym 1872

Dnia	Barometer Millimeter				Stopień ciepła wedle Celsiusa				Ciśnienie pary millimetr.				Wilgoć powietrza w %				Stan nieba 0—10				Wiatru kierunek i siła			Ozonometer 0—10				Opad atmosferyczny millimetr. i uwaga
	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	7h	2h	9h	M.	
17	739·48	739·47	741·10	740·02	10·6	—7·8	—8·1	8·83	1·9	2·4	2·2	2·17	96	96	88	93·3	10	10	10	10·0	SO 4	SO 3	SO 3	6	4	5	5·0	2·40 *

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskutecz. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
D. 20. lutego. Południowy.								
Akc gal. kol żel. K.L. a diwid.	—	—	—	—	262	—	263	—
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	163	75	165	—
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 60% ex diwid.	—	—	—	—	163	—	165	—
„ papiery czerl. po 200 zł w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	64	—
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w a.	—	—	—	—	83	—	83	50
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	75	—	75	60
Banku hip. gal.	—	—	—	—	88	50	89	—
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	91	50	92	25
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—	75	20	75	70
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	—	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	36	5	43
„ cesarski	—	—	—	—	5	38	5	45
Napoleondor	—	—	—	—	8	97	9	6
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	6	9	20
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	75	1	81
„ papierowy „	—	—	—	—	1	56	1	57
Bank. pol. za 100 zł pol	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	68½	1	70
Srebro	—	—	—	—	112	50	114	—

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 17. lutego 1872

1. Dług publiczny.

(Za 100 zł)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	70.90	71 —
od kwietnia do października po 5%	70 90	71 —
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	311.50	312 50
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	311.—	312.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	94.—	94.50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	103.30	103 75
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	124.—	125.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	147.50	148.—
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	99.—	100.—
Bukowiny	75.—	76.
Galicyi	75.25	75.50
Niższej Austryi	95.—	95.50
Siedmiogrodu	76.—	76.75
Węgier	80.—	81.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	371.—	371.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	349.50	349.75
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	1010.—	1020.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 50%	—.—	—.—
Banku narodowego	854.—	856.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k	638.—	639.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k	246 75	247.25
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2275	2280
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	262.50	262 75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	164.—	164.50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	403.50	404 50
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	212.—	212.25
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	176 50	177.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	104.—	105.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	73.—	75.—
„ „ „ po 5%	83.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	88.75	89.—
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	91 50	92.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	90.—	90 15
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	88 25	88.75
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	89.60	90.—
„ „ „ „ „ w. a.	86 50	87.—

(za 100 zł.)

Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	104.—	104 30
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	101.70	101 90
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	—.—	—.—

5. Losy.

(za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	189.50	190 —
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	38.
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.25	99.75
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14.—	16.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	31.50	32.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14 50	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	41.—	42.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	25 —	26 —
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	—.—	121.50
„ „ 50 zł. w. a.	58 —	59.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22 50	23 50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	24 —	25.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.

Amsterdam za 100 zł. hol.	94 80	95 —
Augsburg za 100 zł. w p. n.	95.40	95 60
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	95 50	95.70
Hamburg za 100 M. B.	84.45	84 50
Londyn za 10 ft. szt.	113.65	113 80
Paryż za 100 fr.	44.40	44 50

Kurs złota.

Dukat ces. men.	5.43	5.45
„ peł. wagi	—.—	—.—
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.04½	9 05
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	112.15	112.35

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 20. lutego.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	62	20
„ „ w srebrze	70	70
Losy z 1860 roku	102	75
Akcye banku wiedeńskiego	849	—
„ kredytowego	361	25
Londyn 10 funtów szterlingów	113	70
Srebro	112	—
Napoleondor	9	13
Dukat	5	42

DZIENNIK URZĘDOWY.

(415 3—3)

Edykt.

Nr 62032. Ze strony c. k. sądu krajowego lwowskiego wzywa się posiadaczy, wedle podania zagubionych obligacyi indemnizacyjnych lwowskiego okręgu administracyjnego jako to:

1) nr. 21368 na 100 złr. m. k.
2) nr. 21282 na 100 złr. m. k.
3) nr. 8430 na 100 złr. m. k.

wraz z kuponami, z których pierwsze na dniu 1 listopada 1871 płatne były, zaś ostatnie 1 listopada 1874 płatne będą, by obligacye same w przeciągu 3 lat od dnia zapadłości ostatnich na to obligacye wydanych kuponów, t. j. od dnia 1 listopada 1873 licząc, wrazie zaś, jeśliby wylosowanie którejkolwiek z tych obligacyj pierwej nastąpiło, w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni, od dnia nastąpić mającej płatności obligacyi wylosowanej — kupony na dniu 1 listopada 1871 zapadłe w przeciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni od dnia umieszczenia niniejszego edyktu licząc, kupony dalsze zaś dopiero zapaść mające w przeciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni od dnia zapadłości każdego dotyczącego kupona licząc, c. k. sądowi krajowemu okazali, ile że po upływie bezskutecznem terminów wzmiankowanych, poszczególnione obligacye i kupony za umorzone uznane zostaną.

Z c. k. sądu krajowego
Lwów, dnia 11 listopada 1871.

(421 3—3)

Kundmachung.

Nr. 635. Um mehrseitig vorgekommenen Anfragen zu entsprechen, erklärt hiemit die gefertigte Direction, daß der an der Handels-Academie in Wien in diesem Jahre am 19. Februar zu eröffnende Telegrafen-Lehrcurs für den Staats-Telegrafendienst, an die Stelle des, von der Staatstelegrafen-Anstalt bisher in Wien veranstalteten Telegrafen-Lehrcurse tritt, daher die aus diesem Curse mit gutem Prüfungs-Calcul hervorgehenden Candidaten die gleiche Competenzfähigkeit für eine Staatstelegrafen-Bedienstung, wie die in den eigenen Telegrafen-Anstalts-Cursen herangebildeten Candidaten erlangen.

K. k. Staatstelegrafen-Direction.
Wien, am 9. Februar 1872.

(434 2-3) **Kundmachung.** Nr. 7041.

Lieferung von fertigen Monturs- und Rüstungs-Sorten, dann Feld-Requisiten für die Infanterie- und Schützen-Bataillone der k. k. Landwehr der im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder für das Jahr 1872.

Das k. k. Ministerium für Landesvertheidigung beabsichtiget in weiterer Durchführung der ersten Bekleidung und Ausrüstung der k. k. Landwehr zur Deckung des diesfälligen Bedarfes pro 1872 die Lieferung der nachfolgend specificirten Sorten im fertigen Zustande unter Entgegennahme schriftlicher gesiegelter Offerte sicherzustellen.

Die Lieferungs-Gegenstände sind — vertheilt auf nachbenannte fünf Einlieferungs-Stationen — folgende:

Einlieferungs-Station	Monturs-Sorten: Feldkappen mit ledernem Schirm	Aermelleibel für Infanterie	Aermelleibel für Schützen (Jäger)	Blousen mit Baraillons-Ziffern auf den Achseldragonen sammt Beknöpfung für Infanterie	Blousen … für Schützen (Jäger)	Blousen … für Officiers-diener*)	Mäntel sammt Beknöpfung für Infanterie	Mäntel … für Schützen (Jäger)	Pantalons für Infanterie	Pantalons für Schützen (Jäger)	Halbstiefel	Hosenriemen	Hemden	Gatties	Halsbinden mit Tuchlappen	Fußlappen	Brodsäcke	Rüstungs-Sorten: Leibriemen sammt Bajonnet-Taschen	Patrontaschen	Jäger-Gewehr-Riemen	Mantel-Riemen	Signalhörner sammt Anhängschnur für Bataillons	Signalhörner … für Compagnie	Feld-Requisiten: Feldflaschen sammt Tragguten	Kochgeschirre sammt Tragguten	Werkzeugtaschen für Schuster	Kaffe-Portionen-becher
	Stück										Paar	Stück				Paar	Stück										
Wien	2.368	. .	2.368	. .	2.144	224	. .	2.368	. .	2.368	2.368	2.368	4.736	4.736	2.368	4.736	2.368	2.092	2.824	1.412	2.368	.	48	1.880	1.184	88	352
	3.000	2.000	1.000	2.000	1.000	. .	2.000	1.000	2.000	1.000	6.000	3.000	6.000	6.000	3.000	6.000	3.000	3.000	6.000	3.000	3.000	. .	. .	. .	. .	35	70
**)	2.162	1.441	721	1.331	665	166	1.441	721	1.441	721	2.162	2.162	4.324	4.324	2.162	4.324	2.162	2.162	3.814	1.907	2.162	3	48	2.162	1.081	20	. .
Brünn	3.706	3.706	. .	3.450	.	256	3.706	. .	3.706	. .	3.706	3.706	7.412	7.412	3.706	7.412	3.706	3.398	5.228	2.614	3.706	. .	80	3.674	6.160	104	416
Graz	2.030	1.348	682	1.272	494	264	1.348	682	1.348	682	2.030	2.030	4.060	4.060	2.030	4.060	2.030	1.721	1.830	915	2.030	. .	44	1.482	2.241	102	408
Prag	6.506	6.506	. .	5.942	. .	564	6.506	. .	6.506	. .	6.506	6.506	13.012	13.012	6.506	13.012	6.506	5.831	8.198	4.099	6.506	. .	124	6.402	13.158	222	883
Lemberg	4.228	4.228	. .	3.742	. .	486	4.228	. .	4.228	. .	4.228	4.228	8.456	8.456	4.228	8.456	4.228	3.652	4.296	2.148	4.228	3	68	4.140	10.686	180	720
Zusammen	24.000	19.229	4.771	17.737	4.303	1.960	19.226	4.771	19.229	4.771	27.000	24.000	48.000	48.000	24.000	48.000	24.000	21.856	32.190	16.095	24.000	6	412	19.740	34.510	751	2.854

*) Die Blouse für den Officiersdiener ist ohne Achselspange, ohne Achselknopfel und ohne Paroli, sonst wie für den Infanterist,

**) Die bei der Einlieferungs-Stations Wien in der 2. und 3 Post angesetzten Feldkappen, Blousen und Mäntel werden ohne Beknöpfung, die Blousen auch noch ohne Bataillons-Ziffern auf Achseldragonern sichergestellt.

Diejenigen, welche sich an dieser Lieferung betheiligen wollen, haben ihre schriftlichen, gestempelten und gehörig versiegelten Offerte längstens bis 4ten März l. J. Mittags zwölf Uhr, an das Präsidium des k. k Ministeriums für Landesvertheidigung einzusenden.

Die Mitglieder des Consortiums für die Bemontirung und Ausrüstung des stehenden Heeres (Heeres-Ausrüstungs-Gesellschaft werden von der Lieferung für die k. k. Landwehr ausgeschlossen.

Für die Inhaltung des Offertes ist ein Vadium mit fünf Procent des nach den geforderten Preisen entfallenden Lieferungswerthes bei einer der in den obenaufgezählten Einlieferungs-Stationen befindlichen Landes-Hauptcassen zu erlegen, und der darüber erhaltene Erlagschein in einem von dem gesiegelten Offerte abgesonderten Umschlage dergestalt dem k. k. Ministerium für Landesvertheidigung einzusenden, daß von dem Erlagscheine Einsicht genommen werden kann, ohne das gesiegelte Offert selbst öffnen zu müssen

Die unmittelbare Einsendung von Vadien an das Ministerium für Landesvertheidigung ist in keinem Falle gestattet, und würden derlei Vadien den Erlegern ohne weitere Berücksichtigung ihrer Offerte sofort zurückgestellt werden.

In jedem Offerte ist genau ersichtlich zu machen, daß selbes wirklich fünf Procent des angebothenen Lieferungswerthes beträgt, daher in dem Offerte der Gesammtlieferungswerth, sowie das davon mit fünf Procent berechnete Vadium bestimmt ausgedrückt sein muß.

Die Vadien derjenigen Offerenten, welchen eine Lieferung bewilliget wird, bleiben bis zur Erfüllung des abzuschließenden Contractes als Erfüllungscaution erliegen

Die Lieferungs-Ersteher haften überdies für die genaue Erfüllung ihrer Lieferungs-Verbindlichkeit mit ihrem ganzen beweglichen und unbeweglichen Vermögen.

Offerte, für welche das entfallende Vadium nicht vollzählig erlegt wurde, werden unberücksichtiget gelassen

Den Offerenten steht es frei, für mehrere Einlieferungs-Stationen zu offeriren; die offerirten Quanten müssen jedoch mit den in der obigen Specification loco der einzelnen Einlieferungs-Stationen eingestellten Ziffern genau übereinstimmen, so daß unter letztere in keinem Falle herabgegangen werden darf, somit der Anbot der vollen Anzahl wenigstens einer Sorte für eine Einlieferungs-Station das Minimum bildet.

Jeder Offerent muß das Quantum des offerirten Artikels in Ziffern und Buchstaben, die Einlieferungs-Station, wohin er liefern will, endlich bei jedem einzelnen Artikel den loco der Einlieferungs-Station geforderten Preis per Stück oder Paar in Ziffern und Buchstaben deutlich und ohne Correctur im Offerte angeben.

Die Entscheidung über die eingelangten Offerte behält sich das k. k. Ministerium für Landesvertheidigung vor, und wird die Lieferung jenen Concurrenten und für jene Artikel übertragen werden, bezüglich welcher dem Aerar — bei gleichzeitiger Rücksichtsnahme auf die Leistungsfähigkeit oder bis nunzu bewiesene Verläßlichkeit des Offerenten — nach dem Befunde der diesfalls zusammentretenden Commission der größere Vortheil geboten ist.

Im telegrafischen Wege oder nach dem oben festgesetzten Präclusiv-Termine eingelangte Offerte, ferner diejenigen Anbote, welche ohne Angabe der Lieferungs-Gegenstände und Preise blos im Allgemeinen einen Procenten-Nachlaß auf die Preise anderer Concurrenten zugestehen, werden nicht berücksichtiget, die Bedingung aber, nur die Lieferung sämmtlicher Sorten übernehmen zu wollen, wird als nicht beigesetzt betrachtet, und kann das dem Landwehr-Aerar im § 9 der Bedingnisse vorbehaltene Recht zur theilweisen Annahme des Offertes nicht beirren.

Die Bezahlung der eingelieferten Artikel wird in Bankvaluta geleistet.

Die Einlieferung der Sorten hat spätestens mit 1 Juni 1872 zu beginnen, und in weiteren zwischen dem Lieferanten und der Uebernahms-Commission zu vereinbarenden bestimmten Fristen derart fortgesetzt zu werden, daß der Ersteher bis 16 Juli 1872 die erste Hälfte, bis halben August 1872 aber die zweite Hälfte seiner Lieferungs-Verbindlichkeit vollständig erfüllt hat.

Die weiteren speciellen Bedingnisse dieser Lieferung, so wie die Muster, Patronen und Confections-Beschreibungen der einzuliefernden Artikel sind bei den k. k. Landwehr-Evidenthaltungen der Einlieferungs-Stationen Wien, Brünn, Prag, Graz und Lemberg einzusehen

Die übrigen k. k. Landwehr-Evidenthaltungen, so wie die Handels- und Gewerbekammern werden gleichzeitig mit einer Anzahl Exemplare der vorliegenden Kundmachung sowie der speciellen Lieferungs-Bedingnisse betheilt, um die sich hiefür interessirenden Unternehmer hievon Einsicht nehmen zu lassen.

Offert-Formulare.

Ich Endesgefertigter erkläre hiemit, die von dem k. k. Ministerium für Landes-Vertheidigung in Wien bezüglich der Lieferung fertiger Monturs- und Rüstungs-Sorten für die k. k. Landwehr pro 1872 aufgestellten allgemeinen und besonderen Bedingnisse eingesehen zu haben und erbiete mich, unter Einhaltung dieser Bedingungen nachfolgend benannte mustermäßige, fertige Artikel, und zwar:

Mäntel. den fertigen Mantel á (schreibe Gulden und Kreuzer).

Paar Halbstiefel, das fertige Paar á ꝛc ꝛc. an die k. k. Landwehr-Evidenthaltung in Wien, Prag ꝛc. liefern zu wollen

Für dieses Offert hafte ich mit dem laut abgesondert vorgelegten Erlagscheines bereits erlegten Vadium.

Unterschrift: Vor- und Zuname, Gewerbe und genaue Adresse des Offerenten.

Auf dem Umschlage.

Offert des N. N., wohnhaft in N . . auf die Landwer-Montursliferung pro 1872.

An das k. k Präsidium des Ministeriums für Landesvertheidigung in Wien

Beiliegend im abgesonderten Umschlage der Erlagschein über das bereits erlegte Vadium.

Wien, an 10. Februar 1872.

Vom k. k. Ministerium für Landesvertheidigung

(409 2—3) **Edykt.**

Nr. 5736, 5738. C. k. sąd powiatowy w Bełzie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że dnia 25. kwietnia 1871 zmarł w Witkowie Ołeksa Szawarski pochodzący ze wsi Pohoriłowa koło miasta Kryłowa w królestwie Polskim — z pozostawieniem ostatnej woli rozporządzenia.

Ponieważ temuż sądowi nie jest wiadomo, czyli i którym osobom do jego spuścizny prawa spadkowe przysłużają, przeto wzywa się wszystkich, którzy z jakiegokolwiek tytułu prawa do tej spuścizny rościć by sobie mogli, ażeby swe prawa spadkowe w przeciągu roku licząc od dnia, w którym niniejszy edykt po raz trzeci w dzienniku urzędowym umieszczonym zostanie, do tutejszego sądu zgłosili i wykazując też swoje prawa oświadczenie przyjęcia spadku wnieśli w przeciwnym bowiem razie spadek dla którego tymczasowo kuratora w osobie p. Ignacego Krausa c. k. notaryusza w Sokalu mianowano, zezgłaszającymi się i swe prawa wykazującemi przeprowadzonym i tymże przyznanym — nieobjęta zaś część spuścizny, albo gdyby się nikt nie zgłosił cała spuścizna na rzecz skarbu Państwa wydaną zostanie.

Bełz, dnia 31. Grudnia 1871.

(411 2—3) **Edikt.**

Nr. 5913. Das k. k. Bezirksgericht in Kołomyja bringt zur allgemeinen Kenntniß, daß über Ersuchen des Wiener k. k. Handelsgerichtes vom 5 October 1871 Zahl 94781 zur Hereinbringung der vom Herrn Eduard Schreiner ersiegten Forderung von 50 fl. öst. W. s. N. G. wird die executive Feilbiethung der, der Fr. Taube Keith gehörigen, bereits executiv gepfändeten und geschätzten Fahrnisse in zwei Terminen, und zwar: am 7. März 1872 und 21 März 1872, jedesmal um 10 Uhr Vormittags im Gerichtsgebäude angenommen werden, bei welcher die feilzubiethenden Effecten nur gegen baare Bezahlung und erst bei der zweiten Feilbiethungstagfahrt auch unter dem Schätzungswerthe an den Meistbiethenden werden hintangegeben werden.

Hievon wird die Executin und die bekannten Gläubiger mittelst Bescheid, die unbekannten Gläubiger dagegen, welche auf die feilzubiethenden Effecten das Pfandrecht erlangt haben, wie auch die bekannten Gläubiger, welchen der Bescheid nicht zukommen sollte, durch den ad actum bestellten Curator Herrn Landesadvocaten Dr. Rasch und mittelst gegenwärtigen Edictes verständigt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Kołomyja, am 22. October 1871.

(410 2 3) **Edykt.**

Nr. 5100 cyw. C. k. sąd powiatowy w Dukli uwiadamia, że dom piątrowy pod nr. Cons. 24 w Dukli położony do krydalnej masy A. Landau i Katz należący na dniu 22. Marca 1872 o godzinie 10. przed południem w tutejszym c. k. sądzie powiatowym pod warunkami edyktem z dnia 30 maja 1871 l. 1752 (nr 139 1871 gazety Lwowskiej) ogłoszonemi także niżej ceny szacunkowej w drodze publicznej licytacyi sprzedany będzie.

C. k. sąd powiatowy

Dukla, 13 styczuia 1872.

(422 1—3) **Ogłoszenie.**

Nr. 1438. Podaje się do powszechnej wiadomości że Dr. Stanisław Madeyski c. k. notaryusz w Liszkach przysięgę dla c, k. notaryuszy przepisaną dnia 24 stycznia 1872 w radzie c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie wykonał

Z rady c. k sądu krajowego wyższego

Kraków dnia 25 stycznia 1872.

(417 1—3) **E d y k t.**

Nr. 2470. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Maryanna z Błońskich Schumpeter wniesła dnia 15 stycznia 1872 do l 2470 przeciw Aleksandrowi Błońskiemu Józefie z Błońskich Studeniowej i Józefowi Zukowskiemu, jako spadkobiercom Karoliny Mogielnickiej pozew o uznanie sumy 11011 złp 6²/₅ gr. czyli 2752 złr. 17 kr. m. k. tabelą płatniczą c. k. sądu szlacheckiego Stanisławowskiego dto 31 grudnia 1841 l. 8428 na miejscu VI. lit. a na cenie kupna dóbr Starego Czortkowa w drodze sądowej egzekucyi sprzedanych na rzecz Michała i Karoliny Mogilnickich kolokowanej w powyższej ilości jako płynnej i z ceny kupna dóbr Starego Czortkowa wypłacalnej i o pomoc sądową prosiła, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 2 kwietnia 1872 o godzinie 10. rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu współpozwanego Józefa Zukowskiego jest nieznane, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania go i na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata Dr. Lewickiego, z zastępstwem przez adw. Dr. Moszyńskiego, kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanego aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne dokumenta i dowody ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, ogółem stósownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. sąd krajowy

Lwów, dnia 20 stycznia 1872

(418 1—3) **E d y k t.**

40320/4083 Ze strony c. k. sądu krajowego we Lwowie wzywa się niniejszem posiadaczy wedle podania zagubionych następujących obligacyi jako to:

a) nr. 1233 — 5% obligacyi pożyczki wojennej z dnia 1. listopada 1802 r. na 19 złr. 16⁷/₈ kr. na imię gminy Tomaszkowice obwodu Bocheńskiego opiewającej i dnia 1. grudnia 1865 r. ser. 484 wylosowanej.

b) nr 1574 — 4% na imię Tomaszkowice poddani obwodu Bocheńskiego wystawionej obligacyi za dostarczone naturalia z dnia 29 grudnia 1795 r na 9 złr 51 kr. opiewającej i dnia 1. maja 1867 r. ser. 487 wylosowanej.

c) nr. 4248/1002 2% obligacyi za dostarczenie naturaliów z dnia 1. listopada 1829 r. na 15 złr. 55 kr. na imię gminy Tomaszkowice obwodu Bocheńskiego opiewającej, wylosowanej dnia 2 stycznia 1863 r ser. 486 — ażeby te obligacye w przeciągu jednego roku 6 tygodni i dni tem pewniej sądowi przedłożyli ile że w razie przeciwnym takowe po bezkutecznym upływie terminu powyższego za umorzone uznane zostaną.

Z c. k. sądu krajowego

Lwów, dnia 3 lutego 1872.

(423 1 3) **Obwieszczenie.**

Nr. 10010 cyw. C k sąd obwodowy z Złoczowie zawiadamia niniejszem, że wskutek prośby p. Kazimierza Skibińskiego za zaspokojenie wywalczonej przez tegoż sumy wekslowej 800 złr. w. a z p. n. publiczna przymusowa sprzedaż połowy realności do Złoczowa należącej „Expijarszczyzną“ zwanej p. Zygmunda Rakszewskiego własnej w dwóch terminach dnia 18 Marca 1872 i 15 kwietnia 1872 każdy raz o godzinie 10. przed południem w tymże c. k. sądzie obwodowym przedsięwziętą zostanie.

Przy tych dwóch terminach połowa wymienionej realności ryczałtowo tylko za lub wyżej ceny wywołania w kwocie 4204 złr. 5 kr. a. w. postanowionej sprzedane będą, a każdy chęć kupienia mający obowiązanym jest wadyum w kwocie 420 złr. w a. w gotówce w książeczkach gal. kasy oszczędności lub papierach publicznych wedle kursu ostatniej Gazety Lwowskiej złożyć.

Gdyby dobra te w powyższych dwóch terminach za lub wyżej ceny wywołania sprzedane być nie mogły, natenczas celem ustanowienia ułatwiających warunków licytacyi, wyznacza się termin na 16 kwietnia 1872 o godzinie 10. przed południem.

Wykaz dochodowy, wyciąg tabularny i warunki licytacyi w całej ich osnowie mogą chęć kupienia mający w tutejszosądowej registraturze przeglądnąć.

Wreście ustanawia się dla wierzycieli, którzyby po wydaniu wyciągu hypotecznego to jest, po dniu 14. listopada 1871 do tabuli weszli, albo którymby niniejsze nwiadomienie wcale nie, lub nie wcześnie przed terminem licytacyi doręczonem być mogło, kuratora w osobie p. adw. Dr. Billeta z dodaniem na substytuta p. adw. Dr. Holzera i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu kuratora dla nich, niniejszem się zawiadamia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 17. stycznia 1872.

(424 1—3) **E d y k t.**

Nr. 5179. C. k. sąd powiatowy w Jarosławiu podaje do publicznej wiadomości, iż w skutek odezwy c. k. sądu obwodowego w Przemyślu z dnia 19. lipca 1871 l. 9738 w drodze dalszej egzekucyi prawomocnego wyroku tegoż c k. sądu obwodowego z dnia 24. czerwca 1869 l. 6267 celem zaspokojenia wywalczonej przez Jana Niechcieja sumy wekslowej 160 złr. w a. wraz 6% odsetkami od dnia 2 listopada 1868 bieżącemi kosztami sporu w kwotach 8 złr. 38 kr. w. a. i 4 złr 72 kr w. a. i egzekucyi poprzednio w ilości 3 złr. 17 kr. w. a. a obecnie w ilości 12 złr. 51 kr w. a. przyznanemi przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod l. k. 172 w mieście Jarosławiu położonej wedle tom. VII hoer. pag. 365 n. 8. ser. małzonkom Franciskowi i Franciszce Rogalskim właściwie należącej w tutejszym sądzie w trzech terminach mianowicie dnia 20. marca 1872 dnia 3. maja 1872 i dnia 5. czerwca 1872 każdą razą o 10. godzinie z rana odbędzie się.

Za cenę wywołania ustanawia się wartość tej realności według aktu oszacowania z dnia 30. marca 1870 sądownie na kwotę 400 złr. w. a. oceniona.

Chęc kupienia mający winni przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej kwotę 40 złr. w. a. jako wadyum, które nabywcy w cenę kupna wliczone, innym zaś licytantom zaraz po skończeniu aktu licytacyi wydane zostanie.

Najwięcej ofiarujący uważany będzie za nabywcę a wadyum jego zatrzymane i na poczet ceny kupna do depozytu sądowego złożone zostanie, resztę ceny kupna winien będzie nabywca w 30. dni po prawomocności rezolucyi akt licytacyi zatwierdzającej do depozytu sądowego, złożyć, poczem mu realność nabyta w fizyczne posiadanie oddaną i dekret własności wydany zostanie z tem że o intabulacyę za właściciela sam postarać się ma.

Gdyby na pierwszych dwóch terminach rzeczona realność wyżej ceny szacunkowej lub za takową sprzedaną być nie mogła natenczas na trzecim terminie i za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną zostanie

Resztę warunków licytacyjnych wyciąg tabularny i akt oszacowania tej realności w tutejszosądowej registraturze, zaś wykaz podatków w c. k urzędzie podatkowym w Jarosławiu przejrzeć mozna.

O tej licytacyi zawiadamia sie obie i wierzyciela p. Samuela Wasser do rąk własnych, zaś wierzycieli którzyby po dniu 8. października 1870 do tabuli weszli lub którym by zawiadomienie o licytacyi z jakiejkolwiek bądź przyczyny doręczone być nie mogło, kuratora p. adw. krajowego Dr. Smutnego w Przemyślu i przez edykta

Jarosław, dnia 7. listopada 1871.

(425 1 3) **Obwieszczenie.**

Nr. 198 Na mocy uchwały c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 12. grudnia 1871 l 21511 Rozalia z Wierszków żona Aleksandra Skuzy z Ciężkowic jako na umyśle niedołężna oddaną jest w kuratellę

O czem sąd powiatowy podaje do publicznej wiadomości z tem dodatkiem że kuratorem Franciszek Wierszek z Ciężkowic jest mianowany.

C. k sąd powiatowy.

Chrzanów, dnia 13. stycznia 1872

(426 1 3) **E d y k t.**

Nr. 72 cyw. C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach podaje niniejszem do wiadomości, iż w sprawie Wolfa Mandla cesyonaryusza Katarzyny Antończykowej przeciw Franciszkowi Gągolowi o zapłacenie 55 złr. 93 ct. w. a. celem ściągnienia tej wierzytelności z pn. dozwolono przymusową sprzedaż realności gruntowej do dłużnika Franciszka Gągola należącej — a we wsi Zabierzowie pod Nr. 27 położonej i ciała tabularnego nie stanowiącej. Termina do tej egzekucyjnej sprzedaży wyznacza się na dzień 12. marca, 11. kwietnia i 6. maja 1872 o godzinie 10 przed południem. — Cena szacunkowa i wywoławcza wynosi 950 złr. w. a, wadyum przez licytantów złożyć się mające 95 złr.

Reszta warunków licytacyi mogą być w tutejszosądowej registraturze przejrzane

C. k. sąd powiatowy.

Niepołomice, dnia 3. lutego 1872.

428 1—3) **E d y k t.**

L 1508. C. k. sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszym edyktem pana Jakóba Sułkowskiego a względnie tegoż spadkobierców, że przeciw niemu Jan i Elżbieta małż. Ertłowie pod dniem 24. stycznia 1872 do l. 1508 do c. k. sądu krajowego Krakowskiego o wykreślennie sumy 395 złp. 10 gr. ze stanu biernego realności pod l. 21 dz. V now. - 101 gm. VII Kleparz wnieśli pozew, w załatwieniu tegoż pozwu termin do rozprawy ustnej na dzień 3. kwietnia 1872 wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego z życia i miejsca pobytu, a względnie i spadkobierców tegoż wiadomym nie jest, przeto c k. sąd krajowy w celu zastępywania pozwanego Jakóba Sułkowskiego, a względnie tegoż spadkobierców, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego p adwokata Dra. Markiewicza z substytucyą p. adwokata Dra. Rappaporta kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k sądowi krajow. doniósł, w ogóle aby wszelkich możebnych do obrony środków użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 6. lutego 1872.

(429 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 2977 cyw. C. k. sąd powiatowy w Janowie podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Józefa Raszka w kwocie 41 złr. 15 ct. w. a. z pn odbędzie się w dniach 4 marca 1872, 18. marca 1872 i 3. kwietnia 1872 każdą razą o godzinie 10 przed południem w c. k. sądzie powiatowym janowskim przymusową publiczną sprzedaż gospodarstwa gruntowego pod Nr. 103 rep. 41 w Starzyskach położonego do Iwana Kwaśniaka należącego.

Cena wywołania wynosi 184 złr. w. a., wadyum 20 złr. i na pierwszych dwóch terminach będzie ta realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim terminie niżej tej ceny sprzedaną.

Reszta warunków mogą być przejrzane w sądzie tutejszym.

Od c. k. sądu powiatowego.

Janów, dnia 29. stycznia 1872.

(430 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 874. Ks. Michał Sołtys z Królika wołoskiego uznany został uchwałą c. k sądu obwodowego w Przemyślu dtto 10 stycznia 1872 L. 169 za obłąkanego

Jego kuratorem jest ks. Antoni Beszkid z Deszna.

Od c. k. sądu powiatowego.

Rymanów, dnia 9. lutego 1872.

(431 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 5509 C. k. sąd powiatowy w Stryju czyni wiadomo, że na zaspokojenie wywalczonej przez Naftalego Halpern przeciw Karolowi i Katarzynie małżonkom Becker, tudzież Janowi i Babecie Petschacher sumy 550 złr. w. a z odsetkami po 15% od dnia 15. listopada 1867 bieżącemi, i kosztami egzekucyj w kwotach 3 złr. 23 ct., 22 złr 20 ct. i 5 złr 82 ct. w. a. przymusowa sprzedaż w drodze licytacyi realności pod Nr. k. 9 na Podzamczu w Stryju położonej ciało tabularne stanowiącej Karola i Katarzyny małż. Becker własnej pod następującemi warunkami się odbędzie:

1. Publiczna sprzedaż odbędzie się na dniu 10. maja 1872 o godzinie 10 przedpołudniem w tutejszym c. k. sądzie powiatowym, przy której ta realność i niżej szacunku sprzedaną zostanie.

2. Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkowa w kwocie 2207 złr. 31 ct w a.

3. Każdy chęć kupienia mający ma przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej tytułem wadium 5% ceny wywołania tj. kwotą 111 złr. w. a. gotówką lub książeczkami krajowej kasy oszczędności, papierami państwowemi lub Banku hypotecznego podług kursu dziennego. Wadyum w gotówce złożone nabywcy w cenę kupna wrachowanym, reszta licytantom zaś po skończonej licytacyi zwrócone będzie.

4. Nabywca obowiązany będzie w ciągu dni 30 po doręczeniu uchwały akt licytacyi potwierdzającej połowę ceny kupna gotówką z dorachowaniem wadyum gotówką złożonego, drugą połową ceny kupna zaś w ciągu dalszych dni 60 do depozytu sądowego złożyć.

5. Po zapłaceniu całej ceny kupna wyda się nabywcy dekret własności i zostanie w fizyczne posiadanie nabytej realności wprowadzone, długi zaś intabulowane zostaną na cenę kupna przeniesione.

Reszta warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt ocenienia można w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć.

O tej rozpisanej licytacyi zawiadamia się Naftalego Halpern, małż. Karola i Katarzyny Becker, c. k. prokuratoryi skarbu, Filipa Leibrock, Ester Katz, Józefa Zwilling, Mojżesza Unger, z zycia i miejsca pobytu niewiadomych małżonków. Jana i Anny Kinewskich i innych wierzycieli, którzy albo później do tabuli weszli, lub którym niniejsza uchwała licytacyjna z jakiejkolwiekbądź przyczyny przed terminem do licytacyi wyznaczonym doręczoną by być niemogła, przez edykt i ustanowionego do tego aktu kuratora w osobie p adw. Dr. Baczyńskiego.

Z c k sądu powiatowego.

Stryj, dnia 31. grudnia 1871.

(437 1 3) **Obwieszczenie licytacyi.**

Nr. 7320. C. k. sąd powiatowy miej. deleg. w Tarnopolu podaje do powszechnej wiadomości, że w celu ściągnięcia należytości wekslowej 120 złr. zpn. odbędzie się w c. k. sądzie dnia 4. marca 1872, dnia 4. kwietnia 1872 i dnia 10. maja 1872 każdą razą o 10 rano publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. sp. 81 w Petrykowie położonej Jędrzeja i Maryi Dydyków własnej.

Za szacunek na pierwsze wywołanie podana będzie suma 1345 złr. za pomocą sądowego oceniciela wynaleziona.

Chcący ubiegać się przy licytacyi złożą do rąk komisyi sądowej zadatek oznaczony 12% ceny licytacyi, a to w gotowiźnie lub papierach publicznych.

Inne warunki mogą być przejrzane w kancelaryi sądowej

Tarnopol, dnia 31. grudnia 1871.

(412 2—3) **E d y k t.**

Nr. 2470 cyw. C k. sąd powiatowy w Skawinie niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż Michał Burdel z Tyńca przeciw Janowi Szewczyk z Tyńca o oddanie posiadłości w Tyńcu pod n. c 103 pozew pod dniem 29 maja 1870 do l. 1171 wniósł, na który pozew termin dnia 6 marca 1872 r o godzinie 10tej z rana w tutejszym sądzie wyznaczono. Ponieważ miejsce pobytu poznanego Jana Szewczyk nie jest wiadomem, przeto ustanawia się dla niego na żądanie powoda kuratora w osobie przełożonego gminy Tyniec Jędrzeja Jachymek.

Wzywa się więc nieobecnego Jana Szewczyka, ażeby na powyższym terminie albo osobiście stanął lub potrzebne dokumenta ustanowionemu kuratorowi udzielił, lub innego zastępcę sobie wybrał i o tem sądowi doniósł, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przepisać będzie musiał.

C. k. sąd powiatowy

Skawina dnia 13 października 1871.

(407 3—3) **E d y k t.**

Nr 1130 cyw. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszym edyktem p, Jana Grzegorza Streszow z miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu wskutek prośby Süssla Lichtmana 2. września 1869 do L. 4953 nakaz zapłaty w sumie 2404 złr. w. a. z procentami 6% od 14. lutego 1869 należącej się, wydanym, i ten nakaz zapłaty z powodu nieznajomego pobytu dłużnika, postanowionemu dla tegoż Ja-

na Grzegorza Streszów wskutek uchwały z dnia 30. listopada 1871 do L. 7550 kuratorowi p. adw. Reinesowi doręczonym został.

O tem zawiadamia się tegoż Jana Grzegorza Streszow, aby nad swemi prawami czuwał lub środki do obrony swej postanowionemu dla niego kuratorowi zawczasu udzielił. Z c. k. sądu obwodowego.

Rzeszów. dnia 10 lutego 1872.

Erkenntniße

Das k. k. mähr.-schlesische Oberlandesgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 7. Februar 1872 Z. 1793, über die Beschwerde des Brünner k. k. Staatsanwaltes die von demselben veranlaßte, jedoch von dem Brünner Landesgerichte aufgelassene Beschlagnahme der Nr. 25 der periodischen Druckschrift „Stimmen aus Mähren" vom 1. Februar 1872 wegen des Artikes „Die Wiener Klopffechter" in der Richtung des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach § 300 St. G. bestätigt und gleichzeitig das Verbot der Weiterverbreitung derselben nach Art V des Gesetzes vom 15 October 1868, Nr. 142, R. G. B. ausgesprochen.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Beschluße vom 26. Jänner 1872 Z. 2391, zu Recht erkannt

Die in der Nr. 21 der Zeitschrift „Narodni listy" (Abendausgabe) vom 22. Jänner 1872 unter der Rubrik „Listy z kraje" mit der Ueberschrift „Z Benatek" und Dodatek" dann „Z okoli Opočna" und unter der Rubrik „Zaslano" mit der Ueberschrift „Do okoli Vodolki" abgedruckten Artikeln beinhalten das im § 302 St. G. bezeichnete Vergehen gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung, es wird deßhalb nach § 6 und 8 des Gesetzes vom 17 December 1862, Nr. 7 R. G. B., die verfügte Beschlagnahme der Nr. 21 Zeitschrift „Narodni listy" vom 22ten Jänner 1872 bestätigt und die weitere Verbreitung dieser Nummer 21 nach § 36 des Preßgesetzes vom 17 December 1862, Zahl 6 R. G. B., verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Beschluße vom 29. Jänner 1872, Z. 2648, zu Recht erkannt:

Durch den in der Nr. 25 der in Prag erscheinenden periodischen Zeitschrift „Pokrok" vom 25. Jänner 1872 abgedruckten, mit „Nejnovjsi verbovani velkostatkarů v Čechach" überschriebenen Artikel wurde das im §. 300 St. G. bezeichnete Vergehen gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung begangen; es wird deßhalb gemäß § 8 des Gesetzes vom 17. December 1862, Nro. 7 R. G. Bl. die verfügte Beschlagnahme bestätigt und nach § 36 des Gesetzes vom 17 December 1862, Nr. 6 R. G. B die verfügte Beschlagnahme bestätigt und nach § 36 des Gesetzes vom 17ten December 1862 Nr. 6 R. G B., die Weiterverbreitung dieser Nr. 25 der Zeitschrift „Pokrok" vom 25. Jänner 1872 verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht Prag hat am 31. Jänner 1872 Z. 2893 über das unterm 30. Jänner 1872, Z. 2893 gestellte Begehren der k. k. Staatsanwaltschaft im Sinne des Art. V. des Gesetzes vom 15. October 1868, zu Recht erkannt:

Der Inhalt der in der Abendausgabe Nr. 27 der Zeitschrift „Politik" vom 27. Jänner 1872 enthaltenen Artikels unter der Aufschrift „Budweis" („Nascitur ridiculus mus") begründet den Thatbestand des im §. 300 St G. bezeichneten Vergehens gegen die offentliche Ruhe und Ordnung, es wird daher die verfügte Beschlagnahme dieser Zeitschrift nach §. 8 des Gesetzes vom 17. December 1862 Z 7 R. G. B. aus dem Jahre 1863 bestätigt und nach § 36 des Gesetzes vom 17. December 1862 R. G. Bl. 6 ai 1863 die weitere Verbreitung derselben verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat laut Erkenntnißes vom 3 Februar 1872, Z. 3160, über das unterm 2. Februar 1872, Z 3160, gestellte Begehren der k. k. Staatsanwaltschaft in Prag nach Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868 zu Recht erkannt:

Der Inhalt des unter der Aufschrift „Das Justizministerium Glaser" in der Nr 30 der in Prag erscheinenden Zeitschrift „Politik" vom 30. Jänner 1872, enthaltenen Leitartikels begründet den Thatbestand des im §. 300 St. G. bezeichneten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung es wird deßhalb nach § 8 des Gesetzes vom 17. December 1862, Nr 7 R. G. Bl. für das Jahr 1863, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme der genannten Nummer dieser Zeitschrift bestätigt und nach § 36 des Gesetzes vom 17. December 1862, Nro. 6 R. G. Bl. für das Jahr 1863 die Weiterverbreitung verboten. (435)

(427 **Zbiór ustaw według Manza.** 4—5)

Za 3 dni rozesłanym będzie 3 zeszyt **„Zbiór ustaw."** Wszystkie 3 zesz ty mieszczą w sobie następujące ustawy:

1. Sumaryczne postępowanie, 2. prawo wekslowe wraz z postępowaniem, 3. nową ustawę hipoteczną, 4 patent z 16. listopada 1858, 5. sprawy prowizorjalne, 6. normę jurysdykcyi cywilnej, 7. instrukcyę z dnia 12. stycznia 1872 do wykonywania nowej ustawy tabularnej i 8. ustawę notaryalną.

Ostatnie dwa zeszyty wkrótce wydane zostaną.

Wszystkie 5 zeszyty, 30 arkuszy druku obejmujące, kosztują 2 złr. w a. którą to kwotę uiścić można albo za przekazem, albo za pobraniem pocztowem.

Nowa ustawa tabularna z dnia 25. lipca 1871 z odnoszącą się doń instrukcyą z dnia 12. stycznia 1872 w osobnem odbiciu

Kosztuje tylko 50 ct. w. a.

Katalogi różnych **dzieł polskich, francuskich i niemieckich** udziela się bezpłatnie,

Księgarnia Bodeka ulica ormiańska l. 3 we Lwowie.

Doniesienia prywatne.

C. k. uprzyw. galic. akcyjny Bank hipoteczny.

W czwartek dnia 29. lutego r. b. o godz 10 przed południem odbędzie się w biórze galic. akcyjnego Banku hipotecznego

czwarte publiczne losowanie listów hipotecznych

w obecności c. k. komisarza rządowego, c. k. notaryusza Rady nadzorczej i Dyrekcyi Zakładu.

Lwów, dnia 19. lutego 1872.

(444 1-3)

Dyrekcya.

C. k. uprzyw. galicyjski Akcyjny Bank Hipoteczny.

Czwarte zwycz. Walne Zgromadzenie akcyonaryuszów
c. k. uprz. galic. akcyjnego Banku hipotecznego
odbędzie się w Środę dnia 10. kwietnia 1872 o godz. 11. przed poł.
w sali ratuszowej we Lwowie.

Przedmioty rozpraw:

1. Sprawozdanie z obrotów Banku za rok 1871.
2. Sprawozdanie Rady nadzorczej o zamknięciu rachunków i powzięcie dotyczącej uchwały.
3. Oznaczenie dywidendy za r. 1871.
4. Upoważnienie Rady nadzorczej do pomnożenia kapitału przez zażądanie wpłaty na akcye.
5. Zmiana §§. 3, 7 i 58 statutów.
6. Utworzenie funduszu emerytalnego.
7. Sprawozdanie o wniosku Dra. Pawła Skwarczyńskiego, postawionym na ostatniem Walnem Zgromadzeniu.

P. T. Akcyonaryusze, którzy maja zamiar wziąść udział w tem Walnem Zgromadzeniu, zechcą w myśl § 63 stat. złożyć akcye swoje (kwity tymczasowe) **najdalej do dnia 13. marca r. b. w głównej kasie Towarzystwa we Lwowie lub w Filiach Zakładu w Białej, Czerniowcach. Krakowie, Samborze i Tarnopolu,** na które oprócz pokwitowania wydane im będą także karty legitymacyjne, uprawniające do wstępu na Walne Zgromadzenie.

P. T. Akcyonaryuszę, którzy przysługujące im prawo głosowania zamierzają wykonać przez pełnomocników, zechcą pełnomocnictwa na odwrotnej stronie kart legitymacyjnych umieszczone wypełnić i własnoręcznie podpisać.

Zamknięcie rachunków i bilans, tudzież projektowane zmiany statutów złożone będą na ośm dni przed Walnem Zgromadzeniem w Sekretaryacie Rady nadzorczej, gdzie za okazaniem karty legitymacyjnej P. T. akcyonaryuszom na żądanie po jednym egzemplarzu wydane będą.

Lwów, dnia 18. lutego 1872.

(448 1—3) **Rada nadzorcza.**

§. 65.

Każdy akcyonaryusz ma prawo do tylu głosów, ile razy po 10 akcyi złożył. Żaden jednak akcyonaryusz bez względu, czy we własnem imieniu, czy jako pełnomocnik głosuje, i żaden pełnomocnik, czy jednego czy więcej akcyonaryuszów, więcej niż 50 głosów mieć nie może.

§. 66.

Prawo głosowania na Walnem Zgromadzeniu może wykonywać akcyonaryusz tak osobiście, jak też i przez umocowanie drugiego akcyonaryusza mającego prawo głosowania. Wyjątkowo m gą być zastąpieni małoletni przez swego opiekuna, zostający pod kuratelą przez swego kuratora, kobiety przez pełnomocnika, spółki handlowe przez jedneg z prowadzących firmę ich stowarzyszenia, w ogóle przez członka do tego umocowanego, osoby moralne przez jednego z swych przełożonych, chociażby ci nie byli sami akcyonaryuszami.

Z drukarni E. Winiarza.